

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A Magyar Baptisták Világszövetsége vasárnapján

szeretettel gondolunk magyar baptista testvéreinkre, bárhol éljenek is a kerek világon.

Örülünk annak, hogy nagy többségük természetes környezetben él, vagyis olyan közegben végzi szolgálatát, ahol énekeiket az utcán járók megértik, meghívhatják istentiszteleteikre a szomszédokat, rádiós istentiszteleteiket, hirdetéseiket tízezrek hallhatják. Végezhetik a hagyományos baptista missziómunkát. Imádkozunk értük, hogy küldetésüket betölthessék és elérhessék az evangéliummal honfitársainkat. A Kárpát medencében több millió magyar él a Megváltó Jézus Krisztus ismerete nélkül, gyülekezeti közösség és reménység nélkül.

Magyar baptista testvéreink kisebb része diaszpórában, szétszórtságban él. A szolgálatot szükségszerűen másként végzi. A gyülekezetek, mint egy-egy sziget, menedéket kínálnak az óhazától távolra szakadt honfitársainknak. Küldetésük nagyobb része a Krisztust követő testvérek gondozása, az üdvösség útjára talált testvérek célhoz segítése. Természetesen a megtérésre hívás is feladatuk, a megtérendők megtalálása azonban a szétszórtságban nagyon nehéz. Imádkozunk értük, hogy küldetésüket kitartóan, a kevesebb eredmény ellenére is hűséggel végezhessek; mindaddig, amíg az adott helyen szükség van a magyar nyelven hirdetett evangéliumra.

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetségbe 10 gyülekezet tartozik és 3 további magyar gyülekezettel tartunk kapcsolatot. A tíz aktív gyülekezet egyike az ausztráliai kontinensen lévő Melbourne-i Magyar Baptista Gyülekezet.

folytatás a 3. oldalon

400 ÉVES A BAPTISTA VILÁGMISSZIÓ

1609-ben egy közel ötvenfős evangéliumi keresztyén csoport gyűlt össze Amszterdamban egy egyszerű pékség hátsó épületrészeiben, hogy nyilvános hitvallásukat követően bibliai keresztségben, azaz bemerítésben részesüljenek. Ez az Amszterdamban létrejött hithű közösség eredetileg Angliából menekült Hollandiába az ottani egyetlen vallásüldözés elől. Abban az időben ugyanis halásos veszedelem fenyegette azokat a hívőket, akik az államegyházból kilépve mertek önállóan gondolkodni és elmélkedni a biblia igazságai fölött.

Ezek az egyre szaporodó önálló bibliatanulmányozó közösségek hittek az intézményes egyházak és felekezetek határai fölött létező láthatatlan Krisztustest oszthatatlan egységében, amit a különböző korszakokban a Szentlélek újít meg és mozgósít a Krisztustól kapott misszióparancs teljesítésében. Ez az Amszterdamban menedéket kereső angol anyanyelvű csoport egy anabaptista háttérű mennonita közösséggel és tanítással került kapcsolatba. Első vezetőjük *John Smith* – a korábban Cambridge-i egyetemen végzett anglikán lelkipásztor - irányításával, majd utódja *Thomas Helwys* ügyvéd, - aki Hitelvek címen az első baptista hitvallás szövegét állította össze - kezdeményezésére nagy buzgósággal kutatták az írásokat és imádkoztak együtt azért, hogy a felismert igazságokat képesek legyenek megvalósítani.

Közös látásra jutottak abban, hogy az államegyházba való beleszületés és a hit nélkül kiszolgáltatott csecsemőkeresztység ellentétben áll a Biblia üdvösségtanával, így az érvénytelen. Teológiaiag helytelennek tartották azt a gyakorlatot, hogy az állam által preferált népegyházak az ószövetségi körülmételek jog-

folytonosságát látták a csecsemők fejletlen keresztségében, valamint azt a hamis elképzelést, miszerint a vallásos tradíciókba való testi beleszületés alapja lehetne az egyháztagságnak. Elutasították a megtérés nélkül kiszolgáltatott, tudatlan és hitre képtelen csecsemők fejének vízzel való lelocsolását, amit a szent cselekmény kicsúfolásának tekintettek.

Azt is fölismerték, hogy az evangélium újjászületésről tanít, amit a Szentlélek munkál az Isten ígétét hittel elfogadó, hozzátérő, bűneit megbánó ember szívében. Ez által lehet a benne hívó Isten gyermekévé és népének hitvalló tagjává, Isten Országának részesévé. Ebben az új életszakaszba a Krisztus halálára, eltemetésére és feltámadására emlékeztető hitvalló aláírás által léphet a hívó ember. Erre Jézus mutatott személyes példát a Jordán vízében, és adott parancsot tanítványainak feltámadása után. Nem mintha az üdvösség emberi teljesítmény eredménye volna, hisz a vízbe való bemerítést a Szentlélekbe való bemerítésnek kell követnie, amit Krisztus víz végbe a neki engedelmes keresztyén életében.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Articles - page 8-9.

Hungarian Baptists in America 1

400 éves a baptista világmisszió

MABAVISZ vasárnap

Száz éves az Evangéliumi Hírnök

Gyülekezeti beszámolók:

Detroit, Torontó-Ráma,

Ráma-Chicagó

Ki viszi tovább a tászkát?

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

**Evangeliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195**

*Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735
herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:**

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10075
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
Tel: (847)221-5992

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

* * *

*International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195*

A SZERKESZTŐ ROVATA

Február elején, vagy egyik vasárnapján mindannyian megemlékezünk a Magyar Baptisták Világszövetségébe tartozó tagszövetségekről, gyülekezetekről és az ezekbe tartozó testvéreinkről. Olyan alkalom ez, amikor tudatosan is számba vesszük, hogy kik is a mi legközelebbi testvéreink szerte e világon. Mert ugyan testvérem minden Krisztusban hívó, Őt követő embertársam, de legközelebb azokhoz érezhetem magamat, akik velem egy nyelvet beszélnek és akikkel nagyjából azonos kultúrán nevelkedtünk. Magyar baptisták vagyunk attól függetlenül, hogy milyen nemzet állampolgárai sorába tartozunk.

Szeretettel köszöntünk hát minden magyar baptistát, s azt üzenjük az Evangeliumi Hírnök szerkesztőségéből, hogy imádkozunk mindannyiótokért, s testvéreink vagytok mindannyian, attól függetlenül, hogy ti hogyan éreztek irántunk. Persze azt reméljük, hogy ti is hasonlóképpen gondoltok ránk, nem csak a szerkesztőre, de az amerikai magyar baptistákra is.

Magyarországi testvéreink lapunkban is olvasható szép terveihez szívesen kapcsolódunk, ahol tehetjük. A 400 éves évforduló pedig nem csak az Európaiaké, a miénk is. A mi kerek évfordulóink sokkal kisebbek, de a 100 év kegyelmi esztendő is ad éppen elég témát és hálaadásra való okot – ahogy e számunk olvasása során is láthatjuk.

S aztán itt van ez a gazdasági válság, amiről nem sokat írunk, talán nem is sokat beszélünk, de mindannyian szorongunk miatta. Feltehetően az egész világot átjárja, mindannyiunkat megpróbál; gondot, nehéz napokat, szenvedést hozva magával. Bizonyos fáziseltolódással jelentkezett ez is, mint annyi más. Mi már igazán benne vagyunk, van ahol még csak arról vitatkoznak, hogy jön-e, s ha igen, mit kellene tenni, hogy elkerüljük. Elkerülni nem lehet, de nem mindegy, hogy milyen lelkiállattal nézünk szembe vele. Képzeli lehetünk arról, hogy bennünket elkerül, mi meg sem érezzük; vagy megsértődhetünk Istenre, ha mégis, ránk is, „első magyar baptistákra” is ránehezedik a gazdasági krízis. De a legjobb, ha alázattal, egymásra is figyelve, összefogva állunk az Úr elé és kérjük, várjuk a segítséget, a megoldásokat, a kivezető utat. Nem azért, mert megérdemelnénk, de azért, mert Ő segíteni szokot, kérjük és várjuk, családirag és gyülekezetileg is, hogy enyhüljön a gazdasági válság. Hogy pl. legyen újra munka azok számára, akik elvesztették azt, gyülekezeteink tagjai közül is.

Nem aggodalmaskodunk (?), de kérjük, de várjuk a felülről jövő segítséget.

ÉVKÖZI GYŰLÉS**2009. március 20-22.****Palm Bay, Florida**

Szövetségünk Végrehajtó Bizottsága péntek délelőtt, a Missziós és Jótékonyági Bizottság péntek délután és szombat tanácskozik. Szeretettel várjuk a bizottságok tagjait.

A vasárnap délelőtti istentiszteletet a helyi gyülekezetben töltjük.

NŐI CSENDESNAPOK**2009. Szeptember 11-13****Willow Valley, Lancaster, PA**

Téma: *Állhatatosan a post modern korban*

Előadó: **Bálint Pálné Ibolya,**
Kolozsvár

Érdeklődni lehet:

Kulcsár Annamária: 1.646.678.2621
Torma Erzsébet: 1.718.637.1320

**Adakozások misszionáriusunk,
Füredi Kamilla Sierra Leone-i
missziójának támogatására a
2008-as év során**

**A kimutatás a szövetségünk gyülekezetei
és testvérisége adakozásait tartalmazza**

- 2008. január: Cleveland Bethany Church 100, Marosi Béla 50.
- Február: Hungarian Baptist Women's Convention 500, Marosi Béla 50.
- Március: Cleveland Bethany Church 100, Marosi Béla 100, Banás Lajos 100, Nagy Elizabeth 100.
- Április: Marosi Béla 50, Lipták Dávid és Gabriella (building) 2000.
- Május: Cleveland Bethany Church 100, Marosi Béla 50, Nagy Elizabeth 50.
- Június: Cleveland Bethany Church 100, Marosi Béla 50, Banás Lajos 100.
- Július: New York Church 300, Marosi Béla 50.
- Augusztus: Marosi Béla 50.
- Szeptember: Marosi Béla 50.
- Október: Cleveland Bethany Church 100, Marosi Béla 50, Nagy Elizabeth 50.
- November: Női Kör, New York 200, Lipták Dávid és Gabriella 1000, Marosi Béla 50, dr. Cserepka Margit 400.
- December: Detroit Church (building) 450, Bántó Attila és Borbála 200, Nagy Elizabeth 50.

**Füredi testvérnő nevében is
köszönjük az adakozást.
Drescher Lajos, pénztáros**

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

400 éves a baptista világmisszió *folytatás az 1. oldalról*

Ezzel a bibliai állásfoglalásukkal a reformációt követően ők fogalmazták meg először hivatalosan az evangéliumi alapokon álló hitvalló egyház fogalmát, melynek a tagjai közé csak hitüket tettekben is megvalló alámerített Krisztuskövetők tartozhatnak. E sarkalatos hit-tételük miatt úgy az állami hatóságok, mint a felsőbbség támogatását élvező népegyházak képviselői kegyetlen üldözésben és diszkriminációban részesítették a hitvalló egyházakat és közösségeket, köztük a baptistákat is az elmúlt évszázadok alatt. Így lettek a baptisták a lelkiismereti és vallásszabadság következetes és bátor zászlóvivői történelmük során, már a kezdet kezdetétől mind a mai napig.

Az 1609-ben Amszterdamban létrejött, letisztult bibliai látással és hitvallással bíró baptista csoport később visszatért Angliába, ahol felvette a „Bemerített Keresztények Egyháza” nevet. Őket nevezték később leegyszerűsítve baptistáknak, akik először a fővárosban, Londonban hoztak létre egy jelentős missziói központot és később gyülekezeteket, majd innen terjedt szét a következő évszázadokban bibliai mozgalmuk és tanításuk szerte Angliában és Amerikában.

A tengerentúlról tért vissza a baptista misszió bizonyos fáziskéséssel ismét az európai kontinensre Johan Gerhard Oncken ugartörő munkája nyomán. Egyébként 2009-ben ünnepeljük a 175 évvel ezelőtt bemerítkezett Oncken Hamburgból elindított, nemzeti határokat átívelő, misszionáriusokat biblia-terjesztés céljával szétküldő mozgalmának kontinentális kiteljesedését.

Így jutott el bátor hírnökök által a Kárpátok ölelte magyar haza népeihez is a megtérésre, hitvalló bemerítésre, újjászületésre és megszentelt életre felszólító evangélium üzenete. Magyarországon nem volt előzmény nélküli a baptista tanítás elterjedése. A bemerítő mozgalom előhírnökeiként tartjuk u-

gyanis nyilván a reformáció idején Európa-szerte üldözött, hitvalló keresztséget gyakorló anabaptistákat, akik közül sokan lettek vértanúvá a felismert bibliai igazságokhoz való következetes ragaszkodásuk miatt. Menekülésük során nyertek többek között hazánk területén átmeneti védelmet és letelepedési lehetőséget többségében a Felvidéken és Erdélyben. Sőt, a bibliai vagyonszövetségben élő, hitükhöz ragaszkodó anabaptisták ipartörténeti hagyatékaiként tartjuk számon az ugyancsak 1609-ből (!), és azt követő évtizedekből származó habán kerámiák változatos és sokszínű tárgyi emlékeit.

Habán kerámia

A 400 éves jubileumi évforduló alkalmat adhat számunkra késői utódoknak, hogy közösen adjunk hálát odaszánt életű hitelódeinkért, akiknek Isten adott látást és lelki erőt arra, hogy elkötelezzék magukat a Krisztus evangéliumának bátor hirdetésére hazánkban, szerte Európában és a nagyvilágban. Hálát adhatunk azért is, hogy megáldotta baptista népét az elmúlt küzdelmes négy évszázadban és adott lélekben és számban gyarapodást, melynek következtében - a lelkigondozottakkal együtt - mintegy 110 millió hívő testvérünkkel együtt emlékezhetünk szerte a világon Isten megtartó kegyelmére.

folytatás a 11. oldalon

MABAVISZ VASÁRNAP

folytatás az 1. oldalról

Az élet jeleit tapasztalhattuk az elmúlt esztendőben is gyülekezeteinkben. Két házasság kötése, több gyermekbemerítésre és három aranymenyegzőre is sor került. Bemerítési istentiszteletet tarthatott a Melbourne-i, New York-i, Cleveland-i és Palm Bay-i gyülekezet (utóbbi kétszer is). Diakónust avattunk Detroitban.

A clevelandi nőtestvérek kezdeményezésére és rendezésében jól sikerült női csendesnapokra került sor áprilisban, Szommer Hajnalka vendégládó szolgálatával.

A detroiti gyülekezet száz éves jubileumát három ünnepi alkalom keretében tartotta meg.

A legjelentősebb, szövetségünk egészét érintő alkalom a Centenárium Ünnepe volt, melyre a Chicagó közelében lévő Billy Graham Centerben került sor több mint 400 résztvevővel. A felejtetetlen alkalomról felvételt készítettünk. A jubileumot megelőző 10 nap során Nemzetközi Ifjúsági Találkozót tartottunk a kanadai Ráma táborban. Mind a hat szövetségből volt résztvevő, legtöbb Magyarországról.

Külmisszionáriusunk, a Sierra Leoneban munkálkodó Füredi Kamilla testvér szolgálatának eredményeként az év tavaszán megkapták diplomájukat az általa indított Biblia Iskola első végzősei – 12 misszióra kész fiatal.

Két gyülekezetünkben Torontó és Melbourne jelenleg nincs lelkipásztor; a torontóiak várják meghívott lelkipásztorukat, Püsök Dániel testvért.

Az elmúlt évben tapasztalt áldásokért hálát adunk és alázattal kérjük Urunk segítségét és áldását az előttünk álló időszakra.

Kérjük, hogy áldja meg a

- 110 esztendőre visszatekintő Clevelandi Gyülekezetet;
- Szövetségi alkalmainkat: évközi gyűlés, közgyűlés, női csendesnapok;
- A lelkipásztorra váró gyülekezeteinket;

• Lelkipásztorainkat és minden szolgálattevőt, hogy kitartással végezzék megbízásukat;

• Gyülekezeteink és a testvériség anyagi helyzetét; testvéreinket, akik elvezítették a munkájukat, hogy az egyre súlyosabb gazdasági válság ellenére reménységgel nézzenek a holnap felé.

Örülünk annak, hogy testvérek ezrei imádkoznak értünk, szükségünk is van rá! Mi is azt tesszük: buzgón imádkozunk minden egyes magyar baptista szövetségért és gyülekezetért.

Herjeczki Géza

100 ÉVES AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK

hatodik évtized

VOLUME 56, SEPTEMBER 15, 1964

No. 18. szám — 1964 szeptember 15

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

1961. október 15-én ezzel az (új) fejléccel és kisebb, a maihoz hasonló formátumban jelent meg a lap. Azóta lényeges változás nem történt.

Jubiláló lapunk hatodik évtizedét tekintjük át ezúttal e sorokon.

Petre Adalbert lelkipásztor nem csak a detroiti gyülekezet élén munkálkodott szokatlanul hosszú ideig (20 év), hanem az Evangéliumi Hírnököt is elődeinél hosszabb ideig, 11 évig szerkesztette: 1953-tól 1964-ig. Váratlan halála után testvére, *Petre Gábor* clevelandi, majd a következő évtől *Molnár Antal* detroiti lelkipásztor szerkesztette lapunkat. Molnár testvér halála után *dr. Udvarnoki Béla* kapott megbízást a lap szerkesztésére. Udvarnoki testvér 1967-től több mint 10 éven át folyamatosan végezte ezt a munkát és a lap legismertebb szerkesztőjévé lett. Írásaival a lap teológiai és irodalmi értéke lényegesen emelkedett – tanárember volt, s a teológia doktora. Ugyanakkor a 60-as és főleg a 70-es évek politikailag polarizált világában szerkesztői munkáját, különösen is a *Szemle* című rovatát nem egyformán értékelték sem az Óházában, sem idekint. Szókimondásával, fekete-fehér látásával szövetségünk életének meghatározó tényezőjévé vált.

A lapot egyébként New Yorkban nyomtatták, egy évig (1962) Torontóban, majd Udvarnoki testvér idejétől Clevelandban.

Az Evangéliumi Hírnök a hatvanas években is hűséges képet ad a szövetség gyülekezeteinek életéről, legtöbbször a *Misszió Mezőkről* rovatban. Ezek közül megemlítek néhányat.

- Beszámol a Torontói Gyülekezet új korszakot nyitó döntéséről, a *Rámai tábor* megvásárlásáról (megnyitó ünnepély 1960. július 24) és folyamatosan beszámol az ott folyó munkáról, a következő évben megkezdődő tábori (bibliai) konferenciákról.

- 1961-től megindul a *Nők rovata*.

- Folyamatosan beszámol az 1956-ban Watervlietből Floridába telepített

Menház (később Bethesda Otthon) életéről, építkezéseiről; majd az Otthon melletti kápolnában formálódó *Palm Bay-i Gyülekezet* hivatalos megalakulásáról (1968. április 9).

- Jelentős hangsúlyt kap a *külmisszió* is a lap oldalain. Az *argentínai* misszióból visszatért *Molnár Antal* helyébe *Pintér Sándort* (délvidéki magyar lelkipásztor) küldi ki a szövetségünk 1963-ban és ugyanebben az évben olvashatunk arról, hogy a *Cserepka házaspár bolíviai* misszióba indul – kanadai baptisták megbízásából ugyan, de a szövetségünk is saját misszionáriusának tartja őket. *Nagy István* testvér ugyanakkor családjával együtt *Braziliában*, S. Paulóban végez misszionáriusi szolgálatot. 1964-ben egy beszámoló végén örömmel nyugtázza Nagy testvér, hogy „*ebben az évben rendesen megkapjuk az Evangéliumi Hírnököt, ami nekünk itt nagyon sokat jelent. Sok áldást és örömet hoz számunkra...*”

Ahogy olvasgatom a hatvanas évek számait, ráakadok néhány még ma is egyszer-egyszer cikkel jelentkező testvér nevére: *Somogyi Gáborné*, *Faulkner Károlyné*, *Nagyajtai Eszter* (Szabadka). Tartsa meg őket továbbra is az Úr; várjuk írásait!

Jelentős terjedelemben számol be az Evangéliumi Hírnök a hatvanas években elhunyt szövetségi munkások temetéséről. (A rendelkezésemre álló számok alapján:) 1965 májusában *Petre M. Adalbert*, 1967 szeptemberében *Molnár Antal*, 1969 júniusában pedig *Vér Ferenc* testvér költözött el az Úrhoz (40 éve). Mindhárman nem csak saját gyülekezetüknek, hanem az amerikai magyar baptista misszionának is jelentős oszlopai voltak. Az Úr újakat támasztott helyettük, akikkel tovább folytatta az itteni missziót, s az Evangéliumi Hírnök munkáját. (HG)

Végül a 60-as évek végéről idézünk: 1969. július 1. A szerkesztő rovata, Udvarnoki testvér ma is aktuális írása.

Konferencia vagy Konvenció?

Tévedés ne essék, nem szójátékról lesz szó... Gyülekezeteink képviselői, a bizottságok tagjai és érdeklődő magyar baptista testvéreink újból együtt lesznek, hogy megtartsák évi közgyűlésüket.

Az évi közgyűlés szövetségünk életének, terveinek és munkájának látható, hallható és tapasztalható megnyilvánulása.

Mi lesz ez a gyűlés: *konferencia*, vagy *konvenció*? Mi a különbség? Közhasználatban ez a két szó egyet, *közgyűlés* jelent. De a két szó közötti különbség figyelmeztetése és a különbségben rejlő tanulság miatt nem árt, ha tüzetesebben szemügyre vesszük a két szó jelentését.

Mind a két szó latin. Az egyik, a konvenció (con-venio, venio = jövök) egyszerűen összejövetelt jelent. A másik szó a mi szempontunkból már több figyelmet igényel. A konferencia (con-ferro, ferro = hozok) többet jelent az összejövetelnél. A konvención a *jövésen*, a konferencián a *hozáson* van a hangsúly.

Megkérdezhetjük a fentiek szerint: miért megyünk az évi gyűlésre? Csak azért, hogy ott legyünk, vagy azért, hogy valamit vigyünk? Tevékeny, érdeklődő résztvevők leszünk, akik tudatosan, tervszerűen és úgyszeretettel hozzájárulunk a gyűlés sikeréhez, vagy pedig hallgatással, esetleg elégedetlen bírálgatással óhajtuk előrevinni az Úr ügyét?

A szövetség vezetői, a bizottság tagjai, az előadók *hoznak* valamit. *Hoznak* jelentést munkájukról, terveket, a beszámolót, s az előadók *hoznak* lelki javakat. Ezek tényleg konferenciázók, „*összehozók*” lesznek. Minél több az *összehozó*, annál gazdagabb, épületesebb és áldásosabb a konvenció, az *összejövetel*.

Gyűléseinkre hozunk ügyeket, kérdéseket, javaslatokat és tanításokat. Ezekből kitűnik, hogy nemcsak a vezetőknek, a bizottságok tagjainak és az előadóknak kell hozniuk valamit, hanem a gyűlés minden résztvevőjének is, hiszen pontosan ez okból tartjuk a gyűlést.

Mit hozhatnak a résztvevő testvérek, a küldöttek? Hozhatnak kellő *érdeklődést* az Úr munkája iránt. A küldöttek döntenek a javaslatok felett. A javaslatok elfogadásával, vagy elvetésével a küldöttek határozzák meg szövetségünk ügyvitelét a jövő közgyűlésig, vagy tovább is. A vezetőséget a delegátusok ilyenemű tevékenysége irányítja...

Hozhatnak a küldöttek *megszentelt érületet*. Az Úr ügyéről lesz szó a gyűlésen. Az Úr tiszta ügyéhez tiszta kézzel és tiszta érülettel szabad nyúlni. Az orvosok az operáció előtt „*bemosakodnak*”, a szakácsnők a főzés előtt kezdetmosnak. A

gyűlés résztvevői pedig vizsgálják meg szívüket és indulatukat mielőtt szólnának. Ha így készülnek a konferenciázók, akkor bölcsesség nélküli gondolat nem nyer kifejezést, ami pedig szóban megnyilvánul, az tiszta elméből és tiszta szívből jön.

Minden testvérünk érezheti, hogy a konvencióra nem azért megyünk, hogy bíráljunk, hogy saját hangunkat halljuk, hanem azért hogy vigyük lelki kincseinket, a nálunk lehelyezett bölcsességet, hogy egymás javai által épüljünk és az Úr munkája erősödjék.

Mi lesz a legközelebbi gyűlés? Konferencia, vagy konvenció? lesz ott lelki öröm és szellemi gazdagodás, vagy csak összejövetel? **U. B.**

100 ÉVES DETROIT

A Centenáriumát ünneplő gyülekezetünkben 3 jubileumi alkalmat szerveztünk. A márciusin a szövetségünk gyülekezetei és lelkipásztorai voltak jelen, a másodikon a Torontói Gyülekezet testvérisége, ezen az utolsón pedig a szomszédos magyar egyházak lelkészei és tagjai. A december 7-i jubileumi alkalmat adventi zenei ünnepélynek is neveztük.

Az Úr megáldotta együttlétünket. Vendégeink is megérkeztek. Bár többre is számítottunk, mégis volt okunk arra, hogy úgy érezzük, hogy sokan vagyunk, hiszen mindegyik környékbeli magyar egyház és gyülekezet (két református, egy katolikus és egy pünkösdi) lelkipász-

tora eljött és bekapcsolódott a szolgálatba. Híveik közül is többen eljöttek.

Az ének és zenekari számok között meghallgattuk a lelkipásztorok szolgálatát, és az igehirdetést is az alkalom végé felé, melyet ezúttal *Nt. Lizik Zoltán* windsori református lelkész tartott, aki most volt először közöttünk. Őt néhány hónappal ezelőtt iktatták be új szolgálati helyére, a Freee Magyar Református Egyházba. Magyarországról, Ceglédre érkezett; az egyik legnagyobb gyülekezetből egy kicsibe. Isten áldását kívánjuk szolgálatának újabb szakaszára! A jelenlévő lelkipásztorokat a mellékelt fényképen láthatjuk.

Herjeczki testvér történelmi visszatekintésében azúttal elsősorban arról a 48 éves időszakról szolt és mutatott fényképeket, amikor gyülekezetünk a 8400 Vanderbilt Streeti (Delrey) imaházban élt és szolgált – 1928-tól 1976-ig.

Mint kiderült, abban a városrészben 8 magyar templom / egyház élt, egészen közel egymáshoz – talán nem túl sokat törődve egymással. A Szentkereszt Római Katolikus Egyház az egyetlen, amelyik ma is ott él, szép templomukban – ami közvetlenül a mi régi, még ma is létező templomunk mögött van.

Örültünk, hogy a régiek közül *Tóth (Muncsán) Olga* testvérnő is eljött kö-zénk, aki a Vanderbilt-i imaházunkban nőtt föl, s ismeri az 1930-as közgyűlésről készült, kinagyított fényképen lévő-k nagy részét.

Gyülekezetünk életének egy-két különleges eseménye – a szűk hely mértékéhez igazítva.

- Ma már csak a történelmet őrző feljegyzésekből tudjuk (például *Dr. Gerzsenyi László* 1978-ban készült „*A Detroiti Első Magyar Baptista Gyülekezet 70 éves története*” című dol-

gozatából, amit a 30 évvel ezelőtti jubileumon felolvasott.), hogy *Flinten* és *Highland Parkban* is volt magyar baptista gyülekezet a 20-as években. 1928-ban templomot tervezett építeni a *Dulity Miklós* lelkipásztor által vezetett Highland Paki gyülekezet. Az akkor lelkipásztort kereső detroiti gyülekezet más megoldást kínált: meghívta Dulity testvért lelkipásztorának, aki a gyülekezé-tével együtt eljött és a két testvériség egy nagyobb gyülekezetet alkotva munkálkodott Detroit *Delray* nevű városrészében. Csatlakozott hozzájuk ugyanakkor a detroiti magyar pünkösdi gyülekezet egy része is. Az így már 185 tagot számláló gyülekezet néhány hónapon belül egy nagyobb imaházat vásárolt, a 8400 *Vanderbilt Avenuen*, amit 1928. december első vasárnapján nyitottak meg – éppen 60 évvel ezelőtt. Az esti ünnepélyre a templom 3 harangja hívogatta a testvériséget és a környék magyarjait.

- 1931 őszén Dulity testvér elbúcsú-zott a gyülekezettől, a *Watervliet-i Aggmenház* vezetését vállalta el. A gyülekezetnek ekkor 112 tagja volt. Az új lelkipásztor, *Petre Adalbert* testvér a gyülekezet misszióját az utcára is kivitte, például az 1932-től működő (Nagy József, gyülekezeti tag által épített) templom alakú missziós kocsii segítségével. (lásd fénykép). Az Áhítat 2008-as kiadása hátulján látható hatalmas plakátos és autós hirdetés egy másik, 1939-ben tartott evangélizációs sorozat emlékét őrzi, azt is Petre testvér szervezte.

- Az egykori imaházunk „szentélyén” a bemező medencét keretező „koronán” ezt a két igét olvashatjuk: „*Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség*” és két nyelven is: „*Mindeddig megsegített minket az Úr.*”

100 év után mi is hálaadással valljuk ugyanezt.

Herjeczki Géza

1. A záró jubileumi istentiszteleten szolgáló lelkészek, balról: Kerekes Tibor, Kiss Barnabás, Herjeczki Géza, Varga Ferenc és Lizik Zoltán.

2. 1930 augusztusában Detroitban tartották a szövetség közgyűlését. A kép akkor készült az imaház előtt. Ez az eredeti, egy méter hosszú, kiváló minőségben megmaradt kép középső része, elől a lelkipásztorok, középen Dulity Miklós helyi lp.

Detroit (Delray) a missziós kocsii "Baptist Mission Chapel Car" az imaház előtt, istentiszteletre készen. 1932-től használták, néha heti két alkalommal. Homlokzaton: Béküljétek meg az Istennek! Ajtó felett: Isten a szeretet!

TORONTÓ - RÁMA

December 25-én karácsony napját imáorával kezdtük. A közös ebéd után került sor az ünnepi istentiszteletre. Gyermekünk nagy izgalommal gyakorolták a verseket, énekeket. A változatos, gazdag programban mindenki számára volt üzenet. Imaházunk is megtelt, ilyenkor több itt felnőtt fiatal látogat haza családjával.

Már a múlt évben is terveztük hogy a szilveszter estét és az újév napját a táborban töltjük, de akkor nem valósult meg; gondoltuk, majd a következőt sikerül. Így többek áldozatos munkája eredményeként gyülekezetünk az elmúlt év utolsó napját és ez év első napját a

Csodálatos a tábor télen is.

táborban tölthette. Különleges alkalom volt - mindent betakart a fehér hó. Ez volt az első alkalom, hogy gyülekezetileg kint töltöttünk több napot. Igaz, hogy fiataljainkat elengedték Chicagoba, de így is telt ház volt az új épületben.

Balla és Bákai testvérek disznót vágtak erre az alkalomra, így a szilveszter estét disznótoros vacsorával nyitottuk meg. Ebédlőnk bal oldalát a tiszteletre rendeztük be, a jobb oldalt pedig vacsorára, ízlésesen díszítve, gyertyákkal, bibliaversekkel az asztalokon.

Az esti tisztelet és szolgálatok arra buzdítottak hogy emlékezzünk vissza az elmúlt évre, hálaadással; tudjunk hálát adni a nehéz helyzetekért, a megpróbáltatásokért is, mert Istennek célja van azokkal is életünkben: formálni, alakítani akar, az Ő tetszésére. Megerősödött bennünk Oláh Lajosné versének gondolata, hogy „az Úr szeretete, jósága, hűsége és kegyelme” évről évre edesebb.

Bákai és Weisz testvérek szóltak az igéből, hasonló gondolatok alapján. Azt is megtapasztaltuk, hogy a megosztott örömök megkétszereződnek, és a bánatok, nehéz helyzetek könnyebbé lesznek, ha Urunk elé hozzuk azokat, közös imádságban.

Éjfél után volt idő jókedvű időtöltésre is a „vidám elme jó orvosság” mottó alapján. Senkinek nem kellett hazasietni, hosszú utat megtenni, csak felsétálni az

emeleti szállására, ha elálmosodott. Gyermekünk nagyon élvezte, hogy ők az egyik nagy teremben letett matracokon aludhattak. Nem volt idő szabva a lefekvésre, felkelésre, senkinek sem. Másik kedvenc szórakozásuk a szánkózás volt, amit a terepjáró húzott a tábor mögötti nagy hómezőn; hát még az milyen izgalmas volt, amikor egy-egy nagyobb gyermek vezethette a terepjárót, felnőtt felügyelete mellett.

Újév napján délután volt a tiszteleti alkalmunk, amelyen *Süveges Ernő* tv. szolgált az Efézusi levél 4:24 alapján: *hagyjuk el, ami helytelen, bűnös és öltözzük fel az új embert!* - hallottuk.

Bőven volt ennivaló az est-ebédre is, amire egyik látogatónk öz-pörkölttel lepte meg a jelenlevőket. Mindenki jól érezte magát. Voltak, akik vasárnap a táborból jöttek az imaházba.

Elsősorban jó Atyánknak adunk hálát az elmúlt évről, hogy gyülekezetünkéről gondot visel. *Ifjú Bákai István* tv. helytáll az igei szolgálatban, *Weisz Péter* és *Bákai István* tv-ek a gyülekezet ügyeinek intézésében, *Balla Sándor* tv. pedig biztosítja, hogy a táborban minden jól menjen.

Hálát adunk azért, hogy jó reménységgel nézhetünk az új év elé. Bízunk

benne, hogy meghívott lelkipásztorunk, *Püskös Dániel* tv. családjával együtt tavaszra megérkezik közénk. Végül pedig Urunk vezetését kérjük minden dolgunkban.

Toth Gyné

RÁMA - CHICAGO

Január 30. – február 1. között tízen a gyülekezetünkől **jéghorgászaton** vettünk részt a kanadai Rámában. Legalább is ezt a nevet adtuk a hétvégének.

Először is az utazásról pár szót.

Ketten repülővel utaztak, nyolcan választottuk a nehezebb megoldást, 630 mérföldet mikrobusszal. Az odavezető út nehezebb volt. Michigan állam területén jeges volt az autópálya. Az elején még számoltuk a baleseteket, a végén már nem. Sok árokba borult, felfordult, keresztbefordult autókat és kamionokat láttunk, sok helyszínelő rendőrt, mentőt

és tűzoltót. A tíz órára tervezett utunkból tizenhat óra lett. Torontó előtt úgy száz kilométerrel keresztbe fordult egy kamion az autópályán. Még két órát vesztettünk egyhelyben állva. Nagyon kellemetlen volt. Mégis nagy hálával a szívemben éreztünk meg a táborba péntek reggel kb. kilenc órakor.

A jéghorgászat rejtelseiről

Amint elfoglaltuk a szálláshelyünket, ami egyébként otthonos és kényelmes volt, néhányan, a komolyabb horgászok, beöltöztünk, megigazítottuk a felszerelésünket, kiváltottuk a horgászengedélyt, és Nagy Lajos testvér vezetésével kimentünk a Saint John's tóra. Tizenegy óra lehetett. Az első, nem éppen kellemes

élmény az volt, hogy elakadtunk a hóban éppen amint megérkeztünk a tópartra. Kb. egy méteres hóról beszéltek, amire még Chicagóban sem vagyunk hozzászokva. A horgász-buzgóság nagyobb volt bennünk, mint az elakadt autóért való aggodás. Lementünk a tóra. Legalább nyolc fakunyhót számoltam a tavon. Ekkor már feltámadt a szél és egyre jobban hullott a hó, néha alig lehetett látni. Három helyen is megfűrtük a jeget a jéghorgászathoz használatos speciális jégfűróval. Csodálkoztunk is egy kicsit, mert arra nem számítottunk, hogy fél-méteres jégréteget kell átfúrni. Beállítottuk a horgászbobotokat, felcsalítottuk élőhallal, egyszóval mindent úgy tettünk, ahogy a nagykönyvben elő van írva. Ott álltunk négyen a pusztaság jégén, Nagy Lajos, a fia Róbert, a fiam Peti és én, egyre sűrűbb szélben és vártuk a sikert. Rajtam két pulóver, két kabát, két nadrág és két pár zokni volt, mégis úgy éreztem magam tíz perces álldogálás után, mintha egy szál pólóban lettem volna. A vesém kezdte kikérni magának a dolgot. Meghúzódtam egy közeli barak mellett.

Végül is két kapásunk volt egy óra alatt, de egyiket sem sikerült kifogni. Az egy óra múltán mind a négyen úgy éreztük, hogy ebből elég. Összeszedtük a dolgainkat és kimentünk az elakadt autóhoz. Persze, nem tudtuk kivezetni a hóból. Hosszas kínlás után rájöttünk, hogy telefon sincs nálunk, így nem tudunk segítséget kérni. Beültünk az autótá, üzemanyag volt benne bőven, és várakoztunk. Kezdett sötétedni. A fiaink

végül megunták a várakozást és elindultak gyalog a táborba, ami kb. négy kilométer távolság. Még egy óra elteltével, elkezdünk aggódni a fiainkért. Hangos imádsággal próbáltuk leküzdeni a félelmeinket. De azután bezártuk az autót és elindultunk mi is. Alig hogy elindultunk érkezett a segítség, egy négy kerék meghajtású hókotró lapátos terepjáró, benne Balla Sándor, Báakai István és a fiaink. Örültünk de nem sokáig, ugyanis a terepjáró is elakadt egy hófedte mély árokban. Egy harmadik autós testvér jött értünk és visszavitt minket a táborba. Este hat óra körül érkezünk a szálláshelyünkre. Az autókat végül is még akkor éjjel kimentették egy nagy erőgép segítségével. Vacsora után tartottam egy imaórát a kb. 35-40 fős gyülekezetnek. Az aggodásról beszéltem és arra buzdi-

Úrtól. Jairus lányának a feltámasztása és a vérfolyásos asszony gyógyulása volt az alapigénk. Arról szólhattam, hogy Jézus úr a betegség és a halál felett. Úgy a betegség, mint a halál, mindannyiunk élettapasztalata. Elszigetel az emberek-

Úrvacsora a táborban. Kuti József, Lukács János és Csercsa Róbert.

tól, reménytelenné teszi az embert. A két történet jól tükrözi azt, amit a bűn tesz az emberrel. Jézus azonban úr minden bűnünk és reménytelenségünk felett. Ha őhozzá jövünk segítségért, ő nem utasít el bennünket.

Sok írniaim lenne még a rámai hétvégéről. Itt abba hagyom, pedig felét se írtam le. Még talán azt említeném meg, hogy a szombat esti istentiszteleten Báakai István diakónus testvér indítványozta, hogy a Torontói - és a Chicagói gyülekezet váljanak testvérgyülekezeté. A magam részéről örömmel vettem a kedves felajánlást. Azt még nem tudjuk, hogy a testvérgyülekezet fogalma konkrétan mit takar, de a Jóisten segít majd bennünket és a torontóiakat, hogy rájövünk.

Hétfőn este érkezünk haza békeséggel.

Lukács János

tottam a testvéreket, hogy tegyük az Úr kezébe az aggodalmainkat és félelmeinket. Arra a napra nagyon aktuális volt az üzenet.

A hétvége lelki tartalmáról

Szombaton a fiatalok síelni voltak a közelben. Én délben keltem ki az ágyból. A délutánt testvéri beszélgetésekkel töltöttem. Közben Kulcsár Sándor testvér elkészítette életem legfinomabb halászlé eledelét. Mindenki nagyon dicsérte. A szombat esti istentiszteleten, a közben síelésből megérkezett fiatalokkal, kb. nyolcvanan voltunk. Az alapigém a vihar lecsendesítésének a története volt. Arról beszéltem, hogy Jézus úr a viharok felett. Készülve a hétvégére, az Úr nyilvánvalóvá tette számomra, hogy erre az üzenetre van szükségünk. Legyen nyilvánvaló mindenki számára, hogy Ő nagyobb minden viharunknál és próbánknál, és ha ő ott van az életünk csónakjában, semmi végzetes baj nem érhet bennünket. Este tíz óra körül ért véget az istentisztelet, mégis a legtöbben egész éjjelig a székkünkön maradtunk és énekelünk. Weisz Péter presbiter testvér kivételre a szebbnél szebb lelki énekek szövegét, Csercsa Tamás pedig zongorán kísért minket. Isten Lelke erősen jelen volt azon az estén.

A vasárnap reggeli úrvacsorai istentiszteleten hasonló üzenetet kaptunk az

FÜR BÉLA

1921 - 2009

Für Béla 1921. március 24-én született Wadsworth, Ohio államban, szülei: József és Rozália negyedik gyermekeként. Édesanyja Wadsworthban fogadta el az Urat. Édesapja itt mint református kurátor szolgált, majd hazavándorlásuk után 1924-ben édesapja is elfogadta az Úr Jézust és bement a

Tagjai lettek az *értarcsai* kis baptista gyülekezetnek. A család és a gyermekek élete ezután szorosan kapcsolódott a gyülekekezethez. A családban mindig szívesen énekeltek és zenéltek, hisz ezt örökölték a szülőiktől. Testvérei: József, Rozália, Imre és a még életben lévő Olga.

1938-ban fogadta el az Úr Jézust és bement a gyülekezetbe. Bementő lelkipásztora a debreceni Sámfi testvér volt. Ebben az időben alakítottak a gyülekezetben egy kis vonós zenekart. Hangszerüket ők készítették, majd vásároltak egy cimbalmot, amelyen ő tanult meg játszani. Gyülekezeti cimbalom játéka még ma is emlékeztet.

A II. Világháború idején besorozták; Magyarország, sőt egész Lengyelország távoli frontjain is szolgált. A háború végefelé sok más magyar katonával együtt az Ural hegységbe, orosz fogságba esett. 7 évet töltött távol az otthonától.

Később megismerkedett a gálospetri-i Ruszkaival, akivel 1951 októberében házasságot kötött. Értarcsán éltek továbbra is, itt születtek gyermekeik, Béla (1953) és Enikő (1960).

A gyülekezetben szívesen szolgált az énekkarban, zenekarban; imaóra vezetéssel, sőt igehirdetői szolgálatra is felkérték.

1979-ben kitelepült a család az Egyesült Államokba. Kivándorlásuk után bekapcsolódtak a helyi, detroiti magyar baptista gyülekezet életébe, ahol akkor Herjeczki András volt a lelkipásztor. Itt szívesen szolgált az énekkarban, imaórát vezetett, vasárnapi iskolát tanított és amikor szükség volt rá, az igehirdetési szolgálatot is elfogadta. Nagyon szerette a gyülekezetet, szívesen ment az imaházba, sőt vágyott mindig oda. Amikor időnként pásztorcsere volt a gyülekezetben ő vette át a szolgálatot, mint a gyülekezet megválasztott vezetője.

2001-ben volt az aranymenyegzőjük, amelyet még erőben-egészségben, gyülekezeti és családi körben ünnepelt. Nagyon szerette családját: feleségét (Paula), gyermekeit: Béla (Anikó) és Enikő (Márk), unokáit: Naomi, Annamária, Abraham, Donovan és a rokonokat.

Az utóbbi egy év alatt legyengült és többször is kórházba került. Ha csak tehette, mindig ott volt a gyülekezetben - január 11-én is. Másnap kórházba került rövid szenvedés után, 2009. január 13-án korahajnalban érte a hazahívó szó. Hazament Urához, akit nagyon szeretett.

Temetésére nagy részvét mellett január 16-án került sor. Az igét Herjeczki Géza lelkipásztor hirdette közeli és távoli rokonok és barátok jelenlétében. A szolgálatban részt vett Lőrincz István és Kerekes Tibor lelkipásztor és a gyülekezet énekkara.

Emléke szívünkben örökre megmarad.

Für Béla

THE HUNGARIAN BAPTISTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA 1880 TO 1958

as presented at the Centennial Convention by Louis Drescher

We just heard the aria from Handel's Messiah "I know that my Redeemer liveth" It brought tears to my eyes. For me, the spiritual music written in the 18th Century is the golden era of religious music. Literature has a "Golden Era" as written by Ovid. I would call the first fifty year of the Hungarian Baptists in the United States also a Golden Era.

Today we celebrate the 100th birthday of the AMERICAN HUNGARIAN BAPTIST CONVENTION of North America here in Chicago. The Convention celebrated its, 25th anniversary also in Chicago.

It is my pleasure to present a short history of the first fifty years of the Hungarian Baptists in the USA, because those years were the golden years of our Convention. I would like to go back, however, 28 years to the 1880's because those years mirror the love of the Hungarian Baptists to socialize and worship with people of the same belief, and calling each other Brother and Sister.

worship or church and obtain a preacher. They offered room and boards to single members and the income derived helped greatly to build churches. These efforts improved the lives of the boarders as well as providing an economic means of building a church.

The Hungarians found it more advantages living in larger cities like Bridgeport, Cleveland, Chicago, Pittsburgh and Homestead. Although there was a great need

Ordnation Certificate of Nicholas Popp to the Első Magyar Baptista Hitközség, Homestead, PA (round stamp) on Nov 12, 1916. Among the signers: M. Dulity, Louis Stumpf and Oscar Warga

A felvétel 1917-ben készült a Garfield, NJ-i énekkarról

The news about the good economy and prosperity in the USA also spread to Hungary. In 1880 the Hungarians followed the good news and traveled to the USA in the hope to make money. Their first intention was to save some money and then return to Hungary. But, because of the better living conditions in the USA, many did not return and members of their family joined them in the USA. In later years, entire families immigrated to the States.

Among the immigrants were Hungarian Baptists. As soon a group of 15 or 20 gathered, their thoughts revolved around how they could build a house of

for preachers in Hungary, Mihaly Vegh came to Cleveland, Ohio and Ferenc Balogh came to Homestead, Pa. The Chicago church elected one of their own, Samuel Ulbrich and New Castle, Pa. elected the bilingual Janos Leber from Budapest, who preached the gospel in Hungarian and German. The New York Baptists called Mihaly Fabian to serve the New York region. Laszlo Zboray served in Bridgeport. Zboray, a Slovakian national and Canadian Seminary graduate spoke fluently in Hungarian and English. From his Pittston, Pa, home he regularly visited the Hungarian Baptists in Pennsylvania, New Jersey, New York and Connecticut.

June 18, 1908 the Hungarian Baptists established the HUNGARIAN BAPTISTS CONVENTION. The Convention also started a Literature Club which issued the first Gospel Messenger under the name of Evangelium Hirnök, which in English is, the MESSENGER OF THE GOSPEL. Today we call it THE GOSPEL MESSENGER. We celebrate today not only the centennial of

the Convention but also the centennial of the Gospel Messenger.

Some of the Hungarian pioneers were: Leber Janos, a German National, Warga Oszkar, also a German National who learned the Hungarian language in the States, the Romanian National Bila Szilard and the Slovak National Zboray Laszlo.

Now a few words about these pioneers:

Zboray Laszlo, a Slovak National, but in his heart he was a Hungarian. With the help of American Baptists, in a period of nine years he built 9 churches. In Scranton, PA. he started the first Hungarian Seminary and was the first teacher. His wife and daughter taught theology and academic courses.

Bila Szilard, a Romanian National, but who spoke the Hungarian language perfectly, accepted a Teaching Chair at the Seminary.

Orosz Istvan, was an excellent musician, very versed in literature, a good speaker and a born leader. In 1904 he started the Evangelistic Singers. He issued numerous songs to educate the young people in the art and more powerful singing. The Convention also appreciated his talent as a minister in Cleveland, Oh., and in 1915 they moved the Seminary from Scranton, PA. to Cleveland, Oh.

Warga Oszkar, was a graduate of the Rochester, NY., College. Although he

was a German National, the Education Committee, in the hope that he would acquire the Hungarian language, offered him a Teaching Chair at the Seminary. He did not disappoint them and, though he was a physician, he preached the Gospel in the Hungarian Language.

In the beginning the Hungarian Baptists were greatly aided by the English and German Baptists. Some Hungarian Baptists were members of German churches. For instance until 1908 the Hungarians in Cleveland were members of the Cleveland German Church. On the 4th of October, they left the German Church, set up the Hungarian Church in Cleveland and joined the newly established Hungarian Convention. I like to mention that the Hungarian Baptist movement in Hungary was started by the German National Henrik Meyer and in America the German Baptists aided the Hungarian Baptist immigrants, and gave them a spiritual Home.

The Hungarian Baptist Convention was established by 50 people. The new Convention had 3 ordained ministers and 5 churches with a total of 75 members. Ten years later the Convention had 1,270 members and in 1936 their numbers grew to 2,416. The member churches were served by 20 ordained ministers, 7 lay preachers and 3 full time women-missionaries.

To be continued

REMEMBER THE PROMISE?

Years ago, a young man knelt with his pastor and prayed as he committed to God his tithe. His first week's pay was \$10.00 and the tithe was \$1.00. As he grew older he became more prosperous and his tithe was \$7.00 a week, then \$10.00. He moved to another city and soon his tithe was 100 a week, then \$200, then \$500.

One day the younger man sent his old friend a wire, "Please come see me." The pastor arrived at the man's house. They had a good time talking over old times. Finally the man came to his point. "You remember that promise I made years ago to tithe. How can I get released?" "Why would you want to get released," asked the pastor? "It's like this," replied the man, "When I made the promise I only had to give \$1.00, but now it is \$500. I can't afford to give away money like that."

The old pastor looked at his friend. "I am afraid we cannot get released from the promise, but there is something we can do. We can kneel and ask God to shrink your income so you can afford to give \$1.00 again."

VALÓBAN ?

Ma is gyakran idézett művében, az 1797-ben elhunyt Edward Gibbon öt okra vezeti vissza a Római Birodalom bukását. Tizenkét éven át dolgozott "A Római Birodalom hanyatlásának és bukásának történetén," közben betegségeivel és hitetlenségével is küszködve a Felvilágosodás korának e nagy történésze. Ha a következtetései alapvető bibliai igazságok beismerése mellett még korunk szociális és gazdasági kérdéseit is érintik, mi sem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat.

Talán Jókai volt az első, aki a magyar társadalom jelenségeit már a gibboni nagyítóval vizsgálta. Hogy az ő korában megfigyelt és leírt tendenciák mégsem sodorták tragédiába népünket, sőt, azóta is átéljük más nagyhatalmak pusztulását, annak Isten irántunk gyakorolt kegyelmén túl még az lehet a magyarázata, hogy több kohéziós erő van egy népben, mint a hanyatlásnak indult birodalomban, aminek a végét még más tényezők is siettetik. Vegyük sorra még egyszer egy társadalom haldoklásának a tüneteit, ahogyan azokat az angol Gibbon fellelte a letűnt Római Birodalom kultúrájának időtállóbb maradványain.

A hanyatlás első tünete a család felbomlása volt. A korai rómaiak híresei voltak arról, hogy az utódok nevelésére berendezkedve, a családi életnek prioritást adtak. A hatalommal kerített "jólét" hozta később magával, hogy a sejtnyi közösségek egészsége már nem tükröződhetett a társadalmon, hanem éppen fordítva, a meghatározóbb külső hatások alatt összeroppan a család.

Egy másik körtünete a hanyatlásnak – Gibbon szerint is – az egyén érvényesülésére ránehézkedő adórendszer. A modern társadalomkritikusok általában arról vitáznak, hogy kinek álljon jogában megvámolni mások hasznát, pedig a társadalom akkor gazdag igazán, amikor a sajátjukkal önként szolgálják a tagjai. Jól tudom, ez egy felettébb neveléses képzet sokak előtt. Elképzelni is nehéz, mert megrabolt adakozók lettünk. Bizonyítható viszont, hogy – néhány konkrét területtől eltekintve – akár pénzzel, akár a segítség más eszközeivel az államnál sokkal jobban bánik az egyén. A zsoldosaira számító Róma néhány nap alatt

Making a will? Don't forget about the Convention, our Hungarian mission.

Végrendeletet készít?

Ne feledkezzen el

Szövetségünkről, az amerikai magyar baptista misszióról.

barbár hordák martaléka lett. A vásárolt hűség képtelen volt az áldozathozatalra. Folyton folyvást elfelejtjük, hogy a szavazatunkkal is csak halandó embereket vásárolunk, akiknek nem adhatunk elég pénzt azért, hogy helyettünk is jobbakk legyenek.

Rosszat sejtet a jövőről az is, ha egy társadalom a fegyverkezésben keresi a fennmaradását. A védelem megszervezése és biztosítása az állam feladata, de nincs olyan nép vagy ország, amit megvédhetne a bukástól egyedül a katonai hatalma.

Gibbon leggyakrabban idézett megfigyelése az volt, hogy az élvezetek hajhászása, a „pillanatnak élés” elfordította Róma figyelmét a fontos dolgokról, és elszívta a társadalom életerejét. Tulajdonképpen a Protestáns Reformációnak köszönhetjük, hogy a társadalmak is megtanultak a hedonizmus és a diktált élettagadás (diktatúrák) két életölő végtétől tartózkodni. A „protestáns munkaeтика” örömet is kínál a jól végzett munka fizetségeként, olyant, ami a környezetet, de a lelket is gazdagítja.

Az ötödik tünet, ami Gibbon szerint a Római Birodalom végét jelezte a vallásos élet hanyatlása volt. A vallás lényegéből adódik, hogy csak „mellékterméke” az a hatás, amit a társadalomra kifejtethet (természetesen, az ateisták másként vélekednek erről). Róma hanyatlását nem a vallástalanság segítette elő, hanem a kereszténység elerőtlenedése az államhatalommal való viszonyában. Amikor politikai formulává devalválódik a vallás jelenléte a társadalom életén (i.e. „the religious right”, a vallásos jobboldal), akkor már csak annyit számít, amilyen ügyesen manőverezhetnek vele a hatalmi szférában. A hit megvallásáról és a miszsióról lemondva, a kiszámítható állásfoglalások aknamezején tengődik, holmi hatalmi érdekek időleges kegyeltjeként.

Egy a napokban érkezett Békehírnök van előttem, míg ezeket a sorokat írom. A Magyarországi Baptista Egyház cigánymisszióját ismertető főcíkkal egyensúlyozgatom magamban is az érzéseket, félelmet és haragot, hitet és reménységet. Ijesztő, ahogyan a magyar társadalom válaszol a veszprémi gyilkosságra. Reményt ad a testvérek szolgálatát koronázó áldás; hírek a megtérésekről és a lelkesen éneklő roma gyülekezetekről, a magyarországi baptista testvériség hitvallásáról. Csak ott van remény a túlélésre, ahol a hívó közösség jelenléte reményt keltő, ahol látható és hallható, hogy bár a világban van, nem innen való. Soha jobbkor nem jelenhetett volna meg ez az ismertetés a cigány misszióról, Csuha József lelkipásztor és munkatársai magyarságmentő (!) missziójáról.

Novák József

Jubileumi közgyűlésünk péntek estéjét a nőtestvérek szolgálták. Az estére készített bulletinukban Kulcsár testvérnő így köszöntötte a testvériséget:

Isten hozott titeket kedves nőtestvérek, Nőszövetségünk 94. Közgyűlésére!

Kristusi szeretettel köszöntünk titeket az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség Centenáriumának ünnepén, amely Nőszövetségünk 94. Közgyűlése.

Nagy esemény és kimagasló határkő ez számunkra! Ebből a 100 évből, Nőszövetségünk 93 éven át buzgón munkálkodott, hűségesen szolgált az Urat. Áldott emlékü elődeink szép örökséget, követendő példát hagytak ránk, kikkel egyetértve mi is valljuk, hogy *„Munkánk nem hiábavaló az Úrban!”* (1Kor 15:58) Örömmel és boldogan hoztuk meg évenként az áldozatot, hogy találkozzunk, és egymást bátorítva, segítve, kitartó hűséggel végezzük sokrétű szolgálatunkat a bel- és külmiszió támogatására.

Különös öröm és hála töltse el szívünket ma, ezen az igen nagy jeletőségű ünnepén, mert hűséges Istenünk velünk volt az évek folyamán és megsegített minket. Erőt adott, mikor elfáradtunk, biztatott és fölemelt, amikor csüggedés környékezett és mindedig vezetett, megtartott.

Témánk: *A hűség szép példái: Nők!* (Ruth 1:6-19a) nagy erővel lendít minket előre, szolgálni drága Megváltónkat magyar népünk között. Nagyon örülünk, hogy közöttünk lehet dr. Cserepka Margit misszionárius tv. és gazdag tapasztalataiból és Isten üzenetével kész nekünk szolgálni, valamint Mátriné Fülöp Irma tv. De többen is vannak, akikért Istennek adunk hálát, hogy színes szolgálatukkal gazdagítják esténket. Az Úr áldja meg gazdagon mindenkinet a szolgálatát.

Imádságunk és szent óhajunk, hogy egymás hite által épüljünk, és belső emberünkben megújulva távozzunk erről az ünnepről gyülekezeteinkbe és otthonainkba, szent elkötelezéssel szolgálni Urunkat és népünket. Legyen Istenünknek nagy kegyelme rajtunk, hogy egymást szeretettel átkarolva vigyük tovább az Úr Jézus Krisztus Evangéliumának zászlaját, a Szentlélek vezetése alatt!

Kulcsár Annamária
nőszövetség elnök

A gazdag programú estén a két igei szolgálat közül az első dr. Cserepka Margit testvérnőé volt. Amikor befejezte figyelemmel kísért szolgálatát (Nagy a Te hűséged - JerSir 3:23; péntek este; olvasd Evangéliumi Hirnök, 2008. au-

gusztus, 6. oldal), elindult, majd visszalépett a pódiumhoz, felvett a széke mellől valamit; egy táskát, s felmutatva ezt mondta a figyelmes hallgatóságnak:

„Még engedtessek meg nekem egy dolog. Amikor Bolíviába mentünk, akkor én ezt az orvosi táskát kaptam, hogy mondjam, majdnem olyan jegyül; jelül annak, hogy a Magyar Baptista Nőszövetség velünk jön Bolíviába. Ez

1963-ban volt. Most így hozom vissza, így mutatom meg nektek; itt hagyom az asztalon, én már befejeztem a munkámat és valaki viheti tovább.”

A meghatódás és a tiszteletet és köszönetet kifejező taps után Kulcsár testvérnő ezt mondta: *„Köszönjük szépen. Hisszük, hogy a táskának kerül majd gazdája; mádkozunk, hogy küld fiaidból, lányaidból, akik tovább viszik az evangéliumot.”*

Dr. Cserepka Margit orvosmisszionárius táskája. Ki viszi tovább a szolgálatot?

Vasárnap a délelőtti tiszteleten, az igehirdetés után, az úrvacsoravétel előtti percekben Kulcsár Sándor elnök testvér vissza tért erre a témára. Többek között ezt mondta:

Kényszerítve érzem magam, hogy egy pillanatra elcsendesedjünk. Gazdag múlt van mögöttünk, nagy kegyelem, amiben

vagyunk és csodálatos ígéret, ami előttünk áll. Nem csak erre a földi életre, hanem az örökkévalóságra.

Vajon van-e valaki, akinek a szíve még nem az Úr Jézusé? Van-e valaki, aki még nem ébredt rá arra a tényre, hogy Isten hűsége nagy, az egekig, a felhőkig ér. Békejobbját nyújtja az embernek, az egyetlen biztos segítséget.

A textusban van egy ilyen ige: *„Az Úr pedig igazgassa a ti szívetekeket az Isten iránti szeretetre és a Krisztus iránti állhatatosságra.”* Van-e valaki, aki érzi, hogy az Úr kopog a szíve ajtaján, bebozástást kér, mert még nem talált. Vagy volt bent, de most kívülre került, kívülről kopog; bent kellene lennie.

Centenárium ünnep, életet meghatározó pillanat. Van-e olyan, aki kész van arra, hogy a szívét az Úr Jézus Krisztus előtt megnyissa, s vele együtt átadja az életét, a szent szövetségbe lépjen, amit Isten kötött?

A másik kérdésem az: **Kinek adjuk Cserepka Margit néni táskáját?** Ki az, aki vállalkozna, s azt mondaná, imhol

Kulcsár testvér az „új misszionáriust” kereső táskával

vagyok én, küldj el engemet?! Van-e közöttünk ilyen? Gondolkozz el, s ha nem is érett meg esetleg ez a gondolat, a szívedben, az Úr várja a válaszodat. Kegyelmes, hűséges szeretettel újra felkínálja ezt a lehetőséget. Vár read. Hogy ki az, akire vár, én nem tudom, de az Úr tudja. S lehet, te is tudod már. S ha nem tudod, imádkozunk e két kérdésért: a döntésért, hogy átadd a szíved, és a külmiszióra való vállalkozásért egyaránt.

Ezután Herjeczki Géza testvét vezette imádságban az ünneplő gyülekezetet.

Mi történt azóta a táskával?

A táska azóta a New York-i történelmi szobában van. Nem tudok arról, hogy kérte, igényelte, átvette volna valaki. De a lehetőség továbbra is fenn áll. Imádkozunk új misszió munkásokért - Cserepka testvérnő azóta is ezt teszi. (szerk)

Kapcsolódjunk be mi magyar baptisták is e világot átfogó jubileumi ünnepségsorozatba. Erről a jelentős eseményről az év során nemcsak hazánkban, de a határon túl, sőt a tengeren túl is, több helyszínen és változatos programok keretében szeretnénk megemlékezni.

Isten áldása kísérje baptista népe további missziómunkáját itt a Kárpát-medencében és szerte a világban!

Mészáros Kálmán
a Magyarországi Baptista
Egyház elnöke

A jubileumi év tervbevett programjai:

- Február 1-én, a Világszövetségi Vasárnap keretében emlékezünk meg a 400 éves baptista világmisszió elindulásáról a Budapest-Újpesti Gyülekezetben.

- Május 15 péntek - 16 szombat Összmagyar Missziós Konferenciát tervezünk Békésen határon inneni és azon túli előadókkal és résztvevőkkel.

- Július 24 – 26 között a hollandiai Amsterdam több ezer ülőhelyes előadócsarnoka lesz a baptista világmozgalom központi rendezvényének helyszíne.

- Augusztus 20-a hetében Baptista Zenei Fesztivál tervezünk Budapesten a Benczúr utcai Baptista Székház udvarán.

- A fesztivál záró ünnepségét augusztus 23-án vasárnap, a baptisták Sion hegyén, Tahi Táborunkban szeretnénk megtartani.

- Előre láthatóan November 2 - 4 között Összmagyar Lelkipásztor-házaspáros találkozót tervezünk a magyar-román határ mentén, Nagyvárad-Félix fürdő, vagy Hajdúszoboszló környékén. (Az időpont még változhat!)

- 2010. február 7-én vasárnap a jubileumi év záró ünnepségét Erdélyben tervezzük, valamelyik Kornya Mihály által alapította gyülekezetben.

- Ezen kívül alternatív programokat szeretnénk szervezni a Felvidéken, elsősorban Krasznahorka környékén. Fischer András anabaptista evangélista ugyanis 1529 tavaszán, azaz 480 évvel ezelőtt kezdte meg Felvidéki missziómunkáját.

- Erdélyben minden missziókerületben terveznek egy jubileumi ünnepséget, sőt szövetségük aleggységeit is arra kéri, hogy a maguk köreiben szervezzenek hasonló alkalmakat.

- Kárpátján Beregszász, Munkács vagy Ungvár jöhetne számításba egy

evangelizálással összekötött megemlékezésre.

- Vajdaságban Újvidéken szeretnénk egy ünnepi alkalmat tartani, az ottani baptista gyülekezetben, illetve a teológián, ugyanis Meyer Henrik itt indította el a baptista missziót a Délvidéken és tartotta az első bemerítést a Dunában.

- Amerikai testvéreink talán Clevelandban terveznek egy megemlékezést a jubileumi év kapcsán.

Szeretnénk, ha az említett határon túli alkalmakon a területileg illetékes (szlovák, ukrán, román, szerb, amerikai) baptista vezetők is velünk együtt ünnepelnének.

(A tervezett programok még változhatnak és bővíülhetnek!)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Dr. Mészáros Kálmán* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Kulcsár Sándor* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán és Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczi Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Cidor Lajos* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Somogyi Imre

VILÁGTESTVÉRISÉG

„Hogy mindnyájan egyek legyenek!...”
(Jn 17,31)

Világ kohója zúgva sistereg,
Eszmék forrongnak benne lázasan,
De csak egy eszme ragyog, amelynek
Századok óta szent varázsa van.
Ennek a fénye el nem halványult,
Ennek a fénye még meg nem kopott,
Ez az eszme: az Evangélium,
Amit Krisztus a mennyekből hozott.

És nincsen eszme szilárdabb, dicsőbb,
Amely éltesen, áldjon, emeljen,
Amely a szívnek nyugalmat adjon,
S gyűlölet-mezőn békét teremjen.
Nincsen, ami az emberlelkeket
Úgy egybefűzze, mint az az erő,
Amelytől talpra szökken a gyöngy,
S meggyógyul minden beteg szenvedő.

A modern ember sírva támo lyog,
Csalódás töre járja át szívét,
A nagy versenyben társtalan maradt,
És elvesztette reményét, hitét...
Nincsen más út és nincsen igazság,
Ami az embert célhoz vezet,
Aki az ember kezét megfogja:
Nincsen más, csak – a Názareti.

Őt ünnepeljük, az égi Királyt,
Aki megváltónk és Urunk nekünk,
Ki biztos kézzel kormányoz minket,
És megújítja egész életünk.
Krisztus két karja áldásra tárul,
S átöleli az egész földtekét,
Lelke tüzével eggyé forrasztja
A benne hívők egész seregét.

Testvérek vagyunk mind, mind Őbenne,
Bárhol élünk és bárkik is legyünk,
Egy szent családba fogadott minket
Mennyei Atyánk, kegyes Istenünk.
Az övé vagyunk és Ő a mienk,
Krisztus véreért nekünk megbocsát,
Föld bűnösei e vérben kaptuk
Szeretetének csodás zálogát.

Kereszt fényében fürdik a lelkünk,
A végtelenben repül sóhajunk,
Omló világban békekövetek,
Istennek hívó szózata vagyunk...
Testvéreim a Jézus Krisztusban!
Száguldjon bár itt vészes zivatar,
Miénk a jövő és az ígélet,
Miénk a Krisztus és a diadal!

(Somogyi Imre versét Zágonyi Rezső testvér mondta el a Centenárium ünnepélyünkön.)

“CSODA” A HUDSONON

Január 15-én délután fél négykor elindult egy repülőgép az egyik New York-i repülőtérrel (La Guardia). North Carolina egyik városa (Charlotte Douglas) volt a célpont. Az US Airways 1549-es számú gép, fedélzetén 155 személlyel 5 perc múlva a Hudson folyóban úszott. Megadva magát, kitárt

szárnyain kétoldalt tartva a gépből kimenekülő utasokat, egy ideig, amíg a mentésre érkező hajók, helikopterek ki nem mentették őket. Mind a 155-en megmenekültek. Utoljára a pilóta, az azóta igazi hősként ünnepeelt Sullenberger úr hagyta el a repülőt.

A képernyőn és az újságokban megdöbbenő csak látni is a szokatlan esemény egy-egy mozzanatát. Több mint egy hétig ezzel foglalkoztak a TV és rádió társaságok.

Azonban csak emiatt nem került volna a mi lapunkba is, hiszen különleges vagy furcsa és csodálatos eseményekkel gyakran találkozunk, s nem írunk róla.

Miracle on the Hudsonon – csoda a Hudson folyón – olvastuk a szallagcímeket. Csoda történt? Igen, az.

Meglepődve hallgattam jónéhány riportot, beszélgetést – a pilótával, a személyzettel, az utasokkal – akik csodálatos, hihetetlen, eseményről beszél-

tek, de csak a véletlen és a szerencse fogalomkörén belül maradva.

A csoda egészen más. Nem véletlenek sorozata, nem szerencse. Isten néha beavatkozik a dolgok menetébe és máshogy történnek a dolgok, mint ahogy természetes lenne. Hogy miért avatkozik be egyik alkalommal, s miért nem máskor, azt csak Ő tudja. Valami oka volt annak, hogy a repülőt a pilóta rendkívüli fegyelmezettséggel és lélekjelenléttel a Hudsonba tudta „letenni”, úgy, hogy egy lélek sem veszett el a kritikus művelet során.

Engem az döbbenett meg, hogy a világ legvallásosabbnak vélt népe, az amerikai, úgy beszélt az eseményről, hogy közben egyetlen egy ember ajkáról sem hangzott el, hogy „Hála Istennek, hiszen Ő mentett meg bennünket.” Vagy valami ilyesmi. (Remélem nincs egészen igazam.) Megdöbbenőnek találok az olyan vallásos lelkületet, amiből egy ilyen esemény után csak annyira futja, hogy udvariasan dicsérgetik a pilótát, személyzetet, mentő alakulatokat (meg is érdemlik), de a csodát cselekvő Istennek nem jut köszönet, és nem kerül sor legalább némelyek részéről az átélte isteni gondviselésről szóló bizonyosságtételre.

Sokat kívánok? Nem gondolom. A Zsoltáros is megdöbbenve ír Isten népe vakságáról, hálátlanságáról, pl. a 78-dik Zsoltárban. „...nem hívének az ő csodadolgáiban... nem emlékeztek meg az ő kezéről...” (78:32,42)

Remélem, hogy vannak olvasóim között olyanok, akik hallottak olyan adásokat, amiből más derült ki. Én a nagy TV csatornákon semmit nem hallottam az isteni gondviselésről. Azt hiszem, hogy

kellett volna. Az igazi nagy baj abban van, hogy nem azért nem hangzott bizonyosságtétel a csodáról, mert nem szabad ilyesmiről beszélni, hanem mert nem volt, aki megértette volna és fontosnak találja, hogy beszéljen róla. Itt tartunk.

Herjeczki Géza

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Kövessük a szeretetet!

- 1. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.
- 2. Amiképen az Atya szeretett engem, én is úgyszerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben.
- 3. a reménység pedig nem szégyení meg, mert az Istennek szerelme kitöltötte a mi szívünkbe a Szentlélek által, ki adatott nekünk.
- 4. A szeretet soha el nem fogy...
- 5. Kövessétek a szeretetet...
- 6. Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket...
- 7. Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek föl a szeretetet, mint a mely a tökéletességnek kötele.
- 8. Mert akit szeret az Úr, megdorgálja...
- 9. Az atyafiúi szeretet maradjon meg.
- 10. Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta érettünk...
- 11. Mi szeressük őt, mert ő előbb szeretett minket!

A múlt havi és a mostani feladványt egyik hűséges lapozgatónk, **id. Guti Miklós** küldte, Budapestről. Guti testvér feleségével együtt évtizedek óta tanulja kívülről az igeverseket. Magas kora ellenére (80+) nemcsak a régieket tudja, hanem rendszeresen tanul újakat is. (Talán éppen ez a titka frissességének.) Hány igeverset tud, igehelyekkel együtt? Ez lehetne a 12-dik kérdésünk. A választ kivételesen megadjuk (ha megérkezik a nyomdábavitelig:)